

«یادداشت تحقیقاتی»

به کارگیری محاسبات نرم در تخمین مقاطع پایدار رودخانه‌های طبیعی در بستر ماسه‌ای

محسن ناصری^{*}، ناصر طالب بیدختی^۲، علی حقیقی^۳

۱- دانشجوی دکترای آب، دانشکده مهندسی، دانشگاه شیراز

۲- استاد دانشکده مهندسی، دانشگاه شیراز

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده عمران، دانشگاه تهران

* شیراز، صندوق پستی ۷۱۳۴۵-۱۶۸۷

mm_nasseri@yahoo.com

چکیده- در چند دهه اخیر به منظور دستیابی به برآورد صحیحی از مشخصات رودخانه‌ها و کانال‌های طبیعی، روابط و معیارهای مختلفی ارائه شده است. در این مقاله دو نگاشت غیرخطی از خانواده محاسبات نرم به‌منظور طراحی عرض و عمق کانال‌ها با بستر ماسه‌ای با به کارگیری اطلاعات بدست آمده از ۷۰ کanal طبیعی رژیمی در آمریکای شمالی به کار رفته است. روش درونیاب احتمالاتی برنامه‌نویسی ژنتیکی^۱ و روش دسته‌بندی گروهی داده‌ها^۲ که روشنی هم خانواده با شبکه‌های عصبی مصنوعی است، شیوه‌های نوین به کار رفته در این مقاله است. این دو روش، در نهایت با سه روش مرسوم و متداول طراحی کانال‌های پایدار مقایسه شده است. در مدل‌سازی‌های فوق علاوه بر پارامترهای دبی جریان و قطر متوسط ذرات بستر، از شبکه کانال نیز استفاده شده است. نتایج حاکی از دقیقیت و همبستگی مناسب آماری روش دسته‌بندی گروهی داده‌ها نسبت به سایر روشها است. در انتها نحوه رفتار مدل و تأثیرپذیری مدل از ورودی‌های منتخب بررسی شده است.

کلید واژگان: تئوری رژیم، کانال پایدار، رودخانه ماسه‌ای، برنامه‌نویسی ژنتیکی، دسته‌بندی گروهی داده‌ها.

عنوان "تئوری رژیم" از آن یاد شده است. تئوری رژیم به هیچ وجه نوعی تئوری به معنای علمی نیست، اما مجموعه‌ای گسترده از تلاش‌های مهندسان و متخصصان رودخانه را در خود جای داده است. این روش در طراحی مقاطع پایدار به صورت تجربی و نیمه‌تجربی، در هند و پاکستان، در بستر جریان یکنواخت شکل گرفت و به حیات خویش ادامه داد (افضلی مهر ۱۳۸۰). تئوری رژیم به عنوان سرشاخه مکتب تجربی در سال ۱۸۸۵ توسط کندی در رودخانه‌های ماسه‌ای هندوستان ارائه شد. وی و محققان پس از او در به کمال رساندن آن بسیار ساعی

۱- مقدمه
یکی از چالش‌های اصلی در زمینه مهندسی رودخانه، تخمین مناسب مشخصات هیدرولیکی مقاطع پایدار است که در آن میزان فرسایش و انتقال رسوب در یک تعادل دینامیکی به سر برده. طراحی کانال‌های پایدار و بهسازی رودخانه‌ها بیش از آنکه مسئله‌ای مهم در فرایند توسعه تلقی شود، به صورت یک هنر در بیش از یک سده گذشته رخ نمون بوده و در مراجع و منابع هیدرولیکی با

1. Genetic Programming

2. Group Method of Data Handling

طراحی کانالهای پایدار از دریچه‌ای نو است. معرفی دو مدل مناسب به منظور تخمین پیش‌بینی عمق و عرض مقطع پایدار با استفاده از دو شیوه نوین، روش تکاملی (و احتمالاتی) برنامه‌نویسی ژنتیکی و روشی هم‌خانواده با شبکه‌های عصبی مصنوعی با عنوان روش دسته‌بندی GMDH گروهی داده‌ها (که به اختصار به ترتیب GP و GMDH نامیده می‌شوند) و مقایسه آن با روش‌های کلاسیک از اهداف این مقاله است.

۲- شبکه‌های عصبی از خانواده دسته‌بندی داده‌ها

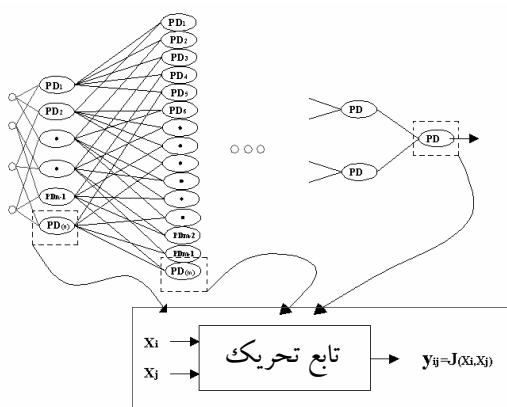
این روش یکی از فناوریهای آموزش شبکه‌های مصنوعی با تکیه بر خواص آماری است که تولد آن مرهون تحقیقات سیبرنیتیکی¹ سیستمهای خود سازمانده، تئوری اطلاعات و علم مهندسی کنترل است. این روش با بینان و ایده‌ای قوی، از روش آماری جدا شده و مکانش را در میان محاسبات نرم به عنوان روشی کارآمد و حتی گاهی مناسب‌تر از شبکه‌های عصبی مصنوعی عیان می‌سازد (www.GMDH.net). این روش اولین بار توسط ایوانخینیخو در پژوهشکده فناوری اوکراین در دهه ۱۹۷۰ ارائه شد (Ivakhnenko, 1971). استاخوف و همکاران در ۲۰۰۵ با به کارگیری این روش به تخمین مقاومت فلز و آلیاژ سرمهه پرداختند (Astakhov Galitsky 2005). نریمان‌زاده و همکاران در ۲۰۰۵ نیز با به کارگیری الگوریتم ژنتیک برای بهینه‌سازی ساختار این نوع از شبکه‌های عصبی، به مدل‌سازی برشکاری انفجری پرداختند (Nariman-Zadeh et al. 2005). عبدال‌آل در ۲۰۰۵ نیز با این روش به بهبود پیش‌بینی بار الکتریکی و تخمین مقدار بیشینه روزانه پرداختند (Abdel-Aal 2005). پدریچ و همکاران نیز در سال ۲۰۰۳ شرح مفصلی در این زمینه ارائه و مبانی آن را شرح دادند (Pedrycz et al. 2003). نیکولائف و همکاران در سال ۲۰۰۳ مدل‌سازی

بودند تا به آنجا که با جدیت تمام این سبک از مدل‌سازی را در رودخانه‌های شنی نیز توسعه بخشدند. در مکتب تجربی مهندسی رودخانه، شاید عمدت‌ترین دستاورده، ارائه روابطی ملموس در طراحی با سطح ریسک مناسبی باشد که البته این نیازمند درک روش و برداشت مناسبی از خود پدیده در به کارگیری متغیرهای مستقل پدیده فیزیکی است. در میان بسیاری از روابط ارائه شده در این زمینه می‌توان به روابط لیسی، شیتال و کنداپ اشاره کرد (ASCE Task Committee on Hydraulics, 1998). در مقایسه عملکرد، تفاوت چندانی بین معادلات بسیار پیچیده با معادلاتی که شامل رابطه‌ای توانی از دبی- به عنوان پارامتر غالب- باشند، وجود ندارد. بیشتر این روشها به رغم سادگی، به دلیل برخی محدودیتها از جمله مواد چسبنده یا شیب تندر، هنوز قابلیت کاربرد عمومی و جدی ندارند و موضوعی تحقیقاتی محسوب می‌شوند. در چند دهه اخیر با به کارگیری رایانه‌ها و انجام درونیابیهای دقیق این میدان بسط و گسترش یافته است. بیشتر تحقیقات در این زمینه به افرادی مانند لیندلی (1919)، لیسی (1920)، سیمونز و آلبرتسون (1963)، باری (1983) و هی و تورن (1986) اختصاص دارد (ASCE Task Committee on Hydraulics, 1998). در سال ۱۹۹۸ گزارش کارگروه انجمن مهندسان عمران ایالات متحده آینده تحقیقات را در به کارگیری روش‌های مبتنی بر دینامیک سیال هدف‌گیری کرد (ASCE Task Committee on Hydraulics, 1998). اما باز هم مکتب تجربی با پیدایش روش‌های محاسبات نرم و دقت پیش‌بینی و برآورد این روشها جان دوباره‌ای یافت. ژولین و همکارش در سال ۱۹۹۵ آخرین و مشهورترین تحقیق فراگیر را با به کارگیری اطلاعات بیش از ۷۰ رودخانه از سراسر دنیا و با دخالت پارامتر شیلدز، که در مهندسی رودخانه از معیارهای پایداری به شمار می‌رود، توسعه دادند (Julien and Wargadalam J, 1995) و در واقع پس از این تحقیق از پژوهش شانص دیگری نمی‌توان نام برد. هدف از این مقاله بررسی فرایند

1. Cybernetic

در این حالت با جستجوی حالت بهینه برای ایجاد هسته ابتدایی $\binom{n}{2}$ تعداد مدل‌های بررسی شده و خروجی این روند به عنوان یک پارامتر ورودی برای تشکیل شبکه به کار گرفته می‌شود و به این ترتیب، ساختار شبکه تا رسیدن به وضعیت نهایی یا معیار توقف توسعه می‌یابد. در نمودار ۱ یک شبکه عصبی با توابع تحریک چند جمله‌ای که معرف شبکه مورد نظر است، ارائه شده است. در روش فوق با به کارگیری معادله (۳) ماتریس ضرایب در هر مرحله به دست می‌آید:

$$Xa = Y \quad (3)$$

نمودار ۱ یک شبکه عصبی فرضی از نوع GMDH

واضح است که به کارگیری معادله (۳) با الگوریتم کاهش مربعات خطأ هم‌ارز است. گاهی به دلیل عدم وجود ماتریس وارون در معادله فوق، از روش‌های مختلفی از جمله روش عددی تجزیه مقادیر منفرد^۱ می‌توان استفاده کرد. برنامه نوشه شده در محیط نرم‌افزاری متلب قابلیت استفاده از روش تجزیه مقادیر منفرد در موقع لزوم را دارد.

۳- برآنمایی نویسی ژنتیکی

اکنون روش‌های تکاملی در بهینه‌یابی و بهینه‌سازی با اتکا به قابلیت‌های غیر قابل انکار آنها، فاصله قابل توجهی را از

سری زمانی را با الگوریتم فوق انجام دادند. جوابهای حاصل در مقایسه با شبکه‌های متعارف عصبی مصنوعی و منطق فازی از ایستایی خوبی برخودار بوده و خوش رفتار است (Nikolaev, Iba 2003). در سال ۲۰۰۰ کوک و همکاران با به کارگیری این روش و آموزش یک شبکه عصبی، سعی در تکمیل اطلاعات هواشناسی منطقه می‌سی‌سی‌پی، در محدوده ماههای می-سپتامبر و سالهای ۱۹۹۹-۱۹۹۲-۱۹۸۲ کردند (Acock et. al. 2000). در سال ۱۹۹۸ چانگ و هوانگ با استفاده از اطلاعات یازده حادثه بارندگی و روش وفقی، مدل‌سازی رواناب-بارندگی را در حوزه شن-سی تایوان انجام دادند (Chang and Hwang, 1999).

در سال ۱۹۹۸ پاچپسکی و همکاران مدل‌سازی مقاومت نفرذی خاک را برای اصلاح و پیش‌بینی خصوصیت نگهداری آب در خاک با استفاده از روش دسته‌بندی گروهی داده‌ها انجام دادند (Pachepsky et. al. 1998). این روش نیز مانند سایر نمونه‌های موجود در شبکه‌های عصبی، از نزون‌ها و لایه‌هایی تشکیل شده که به وسیله توابع ریاضی، موسوم به توابع تحریک و ضرایب ثابت به یکدیگر مربوطند. در این شیوه نیز مانند سایر روش‌های فوق الذکر هدف، کاهش خطای مقادیر محاسبه شده نسبت به مشاهده شده در کل میدان مدل‌سازی است که n معرف تعداد متغیرهای مستقل و m معرف تعداد نمونه‌های مورد مطالعه می‌باشد:

$$\sum_{i=1}^m [f(x_{i1}, x_{i2}, x_{i3}, \dots, x_{in}) - y_i]^2 \rightarrow \text{Min} \quad (1)$$

اما در این روش ورودی و خروجی مطابق معادله (۲)، توسط عملگر چند جمله‌ای ولترا موسوم به کولموگرو-گاپر، به عنوان تابع تحریک، مدل‌سازی را انجام می‌دهد

. (Nariman-Zadeh et al. 2005)

$$y = a_0 + \sum_{i=1}^n a_i x_i + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij} x_i x_j + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n a_{ijk} x_i x_j x_k + \dots \quad (2)$$

(Sette and Boullart 2001, Sivapragasam et al. 2007) جان کوزا در سال ۱۹۸۹، در مقاله‌ای، امکان رسیدن به برنامه‌ای (یا رابطه‌ای) با استفاده از الگوریتم ژنتیک در راستای برآش منحنی بر دسته‌ای از اطلاعات را مطرح و عرصه جدیدی را در مدل‌سازی تکاملی به وجود آورد (Koza J R, 1989) و با انتشار کتابی (۱۹۹۰) به تکمیل پیشنهاد خویش پرداخته و نام آن را برنامه‌نویسی ژنتیکی نهاد که کلید آن، استفاده از ساختار درختی در توصیف روابط ریاضی است. این گونه مدل‌سازی به دلیل حجم بالای محاسبات و به منظور کارایی بالاتر، با به کارگیری سیستمهای پردازش موازی سهل‌تر و با ریسک کمتری به نتیجه می‌رسد، در غیر این صورت اجرای برنامه زمان زیادی را به خویش اختصاص داده و می‌توان انتظار داشت که نتایج، گاه بالغ بر چندین سطر نشان ریاضی و اعداد باشد.

۴- مشاهدات و نتایج

در این مقاله، از اطلاعات ۷۰ کاتال طبیعی رژیمی با بستر آبرفتی که در (Julien and Wargadalam, 1995) آورده شده استفاده شد و از میان ۱۵ مدل GP و یک مدل GMDH طراحی و ساخته شده، نتایج بهترین مدل‌های ساخته شده برای مقایسه ارائه می‌شود. به منظور مقایسه از معادلات معروف مکتب تجربی نظری (لیسی ۱۹۵۸) معادله (۴)، (شیتال ۱۹۶۶) معادله (۵) و (چانگ ۱۹۸۵) معادله (۶) استفاده شده است.

$$w = 2.67Q^{0.5}, \quad h = 0.47\left(\frac{Q}{F_1}\right)^{0.333} \quad (4)$$

$$w = 4.3Q^{0.523}, \quad h = 0.499Q^{0.341} \quad (5)$$

$$w = 4.17\left(\frac{S - S_c}{D_{50}^{0.5}}\right)^{0.05} Q^{0.50}, \\ h = 0.55\left(\frac{S - S_c}{D_{50}^{0.5}}\right)^{-0.3} Q^{0.3} \quad (6)$$

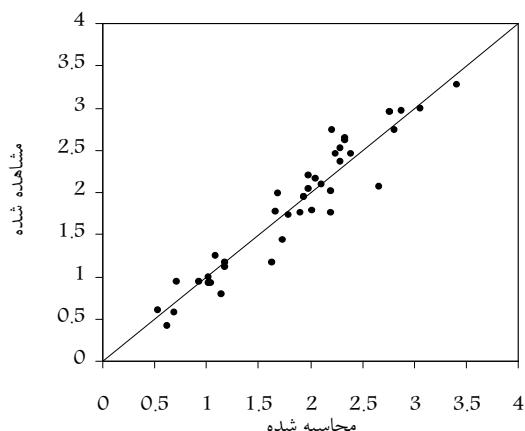
در معادلات فوق D_{50} قطر متوسط ذرات بستر، S شبیه بستر، Q دبی جریان، F_1 پارامتر رسوب لیسی و S_c شبیه

نظر کیفیت نسبت به روش‌های سنتی در این زمینه ایجاد کرده‌اند. در حالت کلی شش شاخه کلی روش‌های تکاملی، برنامه‌نویسی تکاملی، شبیه‌سازی بازپخت، روش فوق تکاملی تابو، الگوریتم ژنتیک و برنامه‌نویسی ژنتیکی را در زمینه بهینه‌سازی و محاسبات تکاملی می‌توان نام برد. روش‌های اشاره شده در کل قرابتهای بسیار زیادی با یکدیگر دارند، تا آنجا که خانواده‌ای متنوع را تشکیل می‌دهند (Oduguwa et al. 2005). اما در این میان دو روش آخر شباhtهای ساختاری جدی داشته و از عملگرهای یکسانی بهره می‌برند (Pedrycz et al. 2003). هالند الگوریتم ژنتیک و مبانی آنرا، به عنوان نوعی روش جستجوی مبتنی بر تصادف و احتمال در سال ۱۹۶۷ بنیاد نهاده، که به طور گسترش‌های در مسائل بهینه‌سازی مورد توجه واقع شد. اما امروز توسعه این روش، محققان را با خانواده‌ای از روش‌های مبتنی بر الگوریتم ژنتیک روبه‌رو کرده است. به طور عمومی دو خانواده عمده در روش‌های مبتنی بر ایده بنیادی هالند قابل شناسایی است: اول، سیستمهای آموزش ماشین ژنتیکی¹ که به طور عمده بر عملکرد بهینه سیستم‌ها متمرکز است و دیگری برنامه‌نویسی ژنتیکی². در این خانواده از روشها، روال بهینه‌یابی بر اساس نوعی روند "تصادفی-تکاملی" و هدایت شده استوار است (Sette and Boullart 2001). این خانواده از روشها بر مبنای نظریه تکامل تدریجی و ایده‌های بنیادین زیست‌شناسی تکاملی پایه‌گذاری شده است (Michalewich 1992). الگوریتم ژنتیک و برنامه‌نویسی ژنتیکی در مفاهیم اولیه‌ای نظریه جمعیت، نسل، نرخ جهش، نرخ لقاد، انتخاب و ... مشترکند، اما عملدهای تفاوت، در میدان اعمال این عملگرهای است. در الگوریتم ژنتیک، عملگرهای فوق در میدان رشته‌هایی که حامل اعداد (خواه در مبنای دو و خواه در مبنای ده) باشند تأثیر می‌گذارند، اما در برنامه‌نویسی ژنتیکی این رشته‌ها حامل برنامه و عملگرهای ریاضی هستند؛

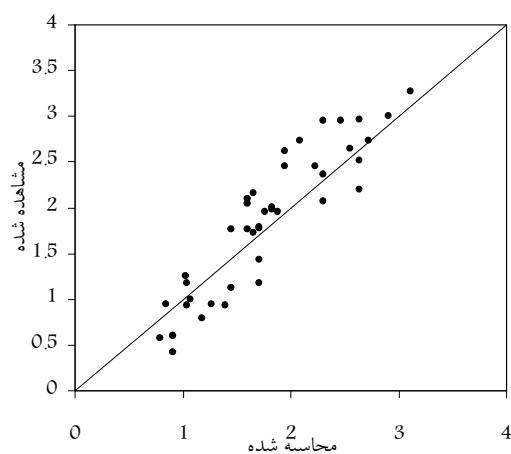
1. Genetic based machine learning

2. Genetic programming

جوایی به مراتب بهتر را در پی داشته و این گویای برتری عمومی توانایی محاسبات نرم نسبت به روش‌های کلاسیک است. لازم است ذکر شود که در مجموعه توابع به کار رفته در برنامه‌نویسی ژنتیکی، علاوه بر چهار عمل اصلی می‌توان از توابع مثلثاتی سینوس، کسینوس و تابع توانی نیز نام برد. نمودارهای ۵ تا ۸ معرف نتایج حاصل از دو مدل نوین در تخمین عمق و عرض است. بررسی و نحوه تأثیرپذیری نتایج محاسبه شده از ورودیهای مستقل به کار رفته، یکی از ارکان تشخیص هویت ریاضی مدل در تعامل با محیط مسئله است.

شکل ۵ مقادیر محاسبه شده در برابر مشاهده شده، برای پیش‌بینی عمق رودخانه پایدار (متر) با استفاده از GMDH

شکل ۶ مقادیر محاسبه شده در برابر مشاهده شده، برای پیش‌بینی عمق رودخانه پایدار (متر) با استفاده از GP

بحranی کanal است. با توجه به اینکه در برنامه‌نویسی ژنتیکی، ورودیها به طور خودکار و بهینه برگزیده می‌شوند (در صورت حضور پارامترهای مستقل و گوناگون از مجموعه ورودیهای محتمل و ارائه شده)، لذا جدول ۱ معرف پارامترهای ورودی در مدل‌سازی عمق و عرض رژیمی رودخانه‌های مدنظر است. با توجه به اینکه برای محاسبه پارامتر شیلدز به صورت تئوری به عمق کanal نیاز است، بنابراین حضور آن در مدل‌سازی نهایی منجر به ارائه رابطه‌ای ضمنی می‌شود، بنابراین از این پارامتر استفاده نشده است. تمامی روابط ریاضی حاصل به‌وسیله برنامه‌سازی ژنتیکی، با نرخ لقادح ۱۰۰٪ و جهش ۲۰٪ ایجاد شده و همواره بهترین جواب از نسلی به نسل دیگر حفظ شده است.

جدول ۱ پارامترهای برگزیده در مدل‌سازی عمق و عرض رژیمی رودخانه

نوع پارامتر	D_{50}	w	h	q	S	τ^*
بهترین مدل برای پیش‌بینی w	*	-	-	*	*	-
بهترین مدل برای پیش‌بینی h	*	-	-	*	*	-

در روش شبکه عصبی دسته‌بندی گروهی اطلاعات از یک شبکه ساده که در هر لایه تنها دو ورودی موجود است، استفاده شد. از مجموعه اطلاعات موجود فقط ۵۰٪ آن در ارائه مدل‌های مبتنی بر محاسبات نرم استفاده شد و مابقی برای واسنجی تخصیص یافته است که نتایج و شاخص‌های آماری بدست آمده از تمامی مدل‌ها در مرحله واسنجی در جدول ۲ ارائه شده‌اند.

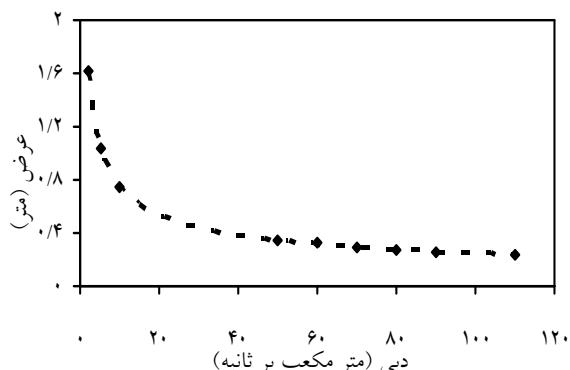
به عنوان نتیجه در حیطه مدل‌های کلاسیک، به منظور مدل‌سازی عرض رودخانه و با توجه به معیار میانگین مربعات خطأ، مدل شیتال جواب بسیار مناسب‌تری را ارائه کرده و این در حالی است که مدل لیسی دقت بالاتری را در پیش‌بینی عرض ارائه می‌کند؛ اما بهره‌گیری از روش GMDH و GP، به طور مطلق در هر دو حیطه مدل‌سازی

جدول ۲ مقایسه ضریب تبیین و مقدار خطای متوسط مربعات در روش‌های مختلف (*معرف وضعیت برآش $y = Ax + B$)

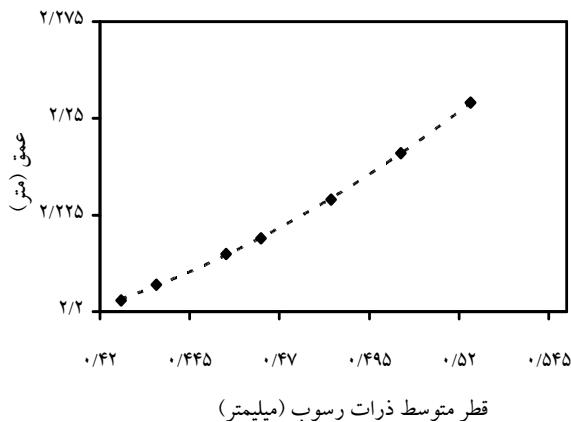
مدل	عرض رودخانه در حالت پایدار						عمق رودخانه در حالت پایدار					
	مدلهای کلاسیک			محاسبات نرم			مدلهای کلاسیک			محاسبات نرم		
	لیسی	شیتال	چانگ	GP	GMDH	لیسی	شیتال	چانگ	GP	GMDH	لیسی	شیتال
R^2	0/88	0/89	0/89	0/91	0/98	0/695	0/69	0/6	0/83	0/91	0/88	0/89
MSE	1771/95	395/4	1729	300	60/28	0/456	0/6	0/66	0/112	0/0523	0/0523	0/0523
A*	0/4039	0/779	0/428	1/032	1/003	0/969	1/035	1/03	1/158	1/027	0/969	1/027
B*	8/78	13/8	11/32	0/17	-1/062	0/13	0/223	-0/29	-0/203	-0/055	0/055	0/055

عمق) در شکل‌های ۹ و ۱۰ نتایج تحلیل حساسیت مقادیر

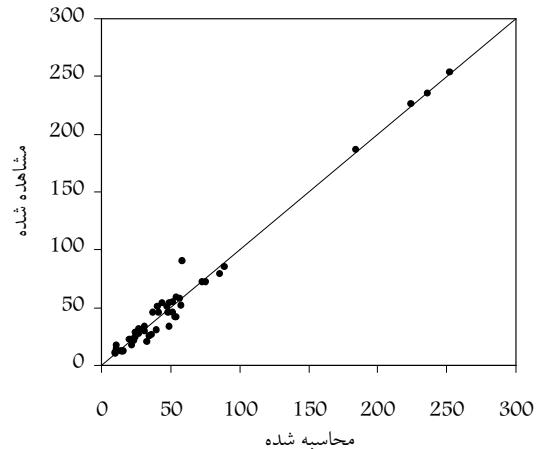
پیش‌بینی شده توسط روش شیتال (بهترین مدل کلاسیک) برای پیش‌بینی عرض و روش GMDH (بهترین مدل محاسبات نرم) به منظور پیش‌بینی عمق ارائه شده است.

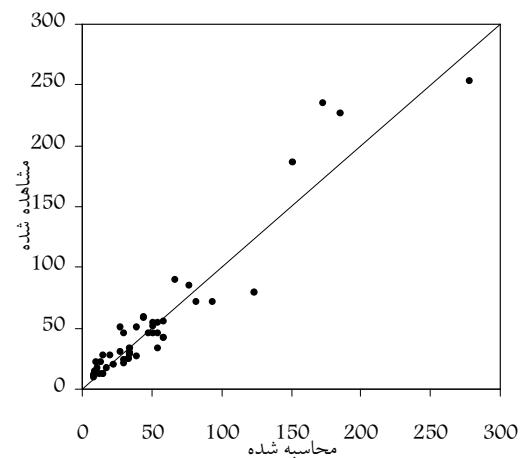
شکل ۹ نحوه تغییرات شاخص حساسیت مدل عرض شیتال نسبت به تغییرات دبی

شکل ۱۰ نحوه تغییرات عمق نسبت به تغییرات قطر متوسط ذرات رسوب در مدل GMDH

شکل ۷ مقادیر محاسبه شده در برابر مشاهده شده، برای پیش‌بینی عرض رودخانه پایدار (متر) با استفاده از GMDH

شکل ۸ مقادیر محاسبه شده در برابر مشاهده شده، برای پیش‌بینی عرض رودخانه پایدار (متر) با استفاده از GP

در این راستا و همچنین برای مقایسه رفتار آنها با بهترین مدل‌های کلاسیک ارائه شده (شیتال در عرض و لیسی در

عمق کanal پایدار در روش GMDH نسبت به دو پارامتر انداره ذارات و شبیه مدنظر دارای حساسیت بوده و نتایج حاکی از کاهش عمق نسبت به افزایش شبیه است. هنگام تغییر متغیر مربوط، سایر ورودیهای مدل، مقداری برابر با میانگین دارند.

جدول ۳ مقایسه نحوه استفاده از ورودیهای محتمل در مدل‌های جدید و کلاسیک

مدل	بهترین مدل برای پیش‌بینی عمق			بهترین مدل برای پیش‌بینی عرض		
	D ₅₀	q	S	D ₅₀	Q	S
برنامه‌نویسی ژنتیکی	*	*	*	*	*	*
دسته‌بندی گروهی داده‌ها	*	-	*	*	-	*

در معادله شیتال و لیسی با توجه به توان منفی مشتق نسبت به دبی، بدون محاسبه می‌توان روند کاهشی عمق یا عرض را نسبت به افزایش دبی انتظار داشت. این روند با سازوکار شناخته شده نیز همانگی داشته و گویای افزایش عمق مناسب طرح با افزایش اندازه ذرات است. مدل ارائه شده به منظور پیش‌بینی عرض نیز، تنها نسبت به دو پارامتر فوق دارای حساسیت است، با این تفاوت که شبیه نقش ناچیزی در بهبود نتایج دارد، به حدی که قابل صرف‌نظر است. اما اندازه متوسط ذرات دارای شاخص حساسیت مطلق ۰/۵۲ و بی‌بعد (نسبی) ۱۱/۰ است. شکل ۹ نحوه تغییرات عمق را نسبت به اندازه ذره در مدل شیتال نشان می‌دهد.

همان‌طور که از شکل پیداست نرخ کاهش عرض کanal (شاخص حساسیت) نسبت به افزایش دبی جریان کاهش می‌یابد، تا جایی که دیگر افزایش دبی، در شرایط یکسان، تأثیری در عرض کanal ندارد. شکل ۱۰ نیز نشان‌دهنده نحوه افزایش عمق نسبت به قطر متوسط ذرات در مدل GMDH است. همان‌طور که پیداست افزایش عمق با

ضریب حساسیت، معرف تأثیر ورودی خاص بر خروجی مدل مربوط است. در واقع این ضریب مربوط به حساسیت زامین خروجی نسبت به آمین ورودی در مدل مذکور است و آن را می‌توان به صورت مشتق جزئی پارامتر وابسته یا خروجی نسبت به پارامتر مستقل یا ورودی توصیف کرد. با ترسیم نتیجه این مشتق‌گیری نسبت به ورودی مدنظر، نحوه تغییرات خروجی مدل نسبت به ورودی مزبور حاصل می‌شود؛ سایر ورودیها برابر با مقدار متوسطشان در نظر گرفته می‌شود و معادله (۷) معرف این شاخص است.

$$S_{ij} = \frac{\delta y_j}{\delta x_i} \approx \frac{\Delta y_j}{\Delta x_i} \quad (7)$$

که Δy_j تغییرات خروجی ناشی از تغییرات x_i در دامنه ورودیها است. چنانچه به بعد S_{ij} دقت شود، مشهود است که با بعد مشتق مقابله شود. اغلب به منظور مقایسه از مقدار بی‌بعد شده رابطه (۸) استفاده می‌شود (Skaggs and Barry 1996). شکلهای ۹ و ۱۰ میان دو نمودار شاخص حساسیت است. این نتایج در فاصله دو برابر انحراف معیار اطلاعات هدف با مرکز میانگین مربوط ترسیم شده، که با توجه به روش‌های متعارف تحلیل حساسیت (Skaggs and Barry 1996)، برای این منظور از معادله (۷) و محاسبه عددی مشتق جزئی استفاده شده است:

$$S_{ij} = \frac{\delta y_j}{\delta x_i} \approx \frac{\Delta y_j}{\Delta x_i} \cdot \frac{x_i}{y_j} \quad (8)$$

در نتایج تحلیل حساسیت ارائه شده، طول فاصله مورد بررسی، دو برابر انحراف معیار با مرکزیت میانگین هر پارامتر است. به عنوان نمونه تغییرات شاخص حساسیت رابطه عرض شیتال، در شکل ۹ آورده شده است. جدول ۳ نشان‌دهنده نحوه استفاده از پارامترهای موجود در هر مدل منتخب است.

در هر دو مدل جدید پارامترهای ورودی به طور بهینه انتخاب شده است. مدل ارائه شده به منظور پیش‌بینی

S_c	شیب بحرانی کanal
w	عرض کanal پایدار
h	عمق کanal پایدار
τ^*	پaramتر شیلدز
S_{ij}	شاخص حساسیت خروجی زام نسبت به ورودی i از مدل
x	ورودی به مدل
y	خروجی مدل

اندازه ذرات نسبت مستقیم دارد. شاخصهای حساسیت به دست آمده در مدل‌سازی عمق با استفاده از برنامه‌نویسی ژنتیکی برای قطر متوسط ذرات، دبی و شیب کanal به ترتیب $7/52$ ، $0/14$ و $0/01$ بوده و این ضرایب در تخمین عرض به ترتیب $12/7$ و $0/00$ و $0/02$ می‌باشند. همان‌طور که از نتایج پیدا است قطر متوسط ذرات در تخمین مقاطع پایدار، نقشی به مراتب جدی‌تر و حیاتی‌تر را ایفا می‌کند و این نتیجه در مدل‌های ارائه شده توسط محاسبات نرم نیز تأیید می‌شود.

۷- منابع

- [۱] افضلی مهر، ح. (۱۳۸۰). طراحی کانالهای پایدار در بستر شنی. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. جلد ۵، شماره ۳، ص. ۱۸-۳۱.
- [۲] Abdel-Aal, R. E. (2005). "Improving electric load forecasts using network committees". Electric Power Systems Research., No. 74, pp. 83-94.
- [۳] Acock, M. C. and Pachepsky, A. Ya. (2000). "Estimating missing weather data for agricultural simulation using group method of data handling". Journal of Applied Meteorology, Vo. 39, pp. 1176-1184.
- [۴] Astakhov, V. P. and Galitsky, V. V. (2005). "Tool life testing in gun-drilling: an application of the group method of data handling". International Journal of Machine Tools & Manufacture, No. 45, pp. 509-517.
- [۵] Chang, F. J. and Hwang, Y. Y. (1999). "A self-organization algorithm for real-time flood forecast". Hydrological Processes, No. 13, pp. 123-138.
- [۶] Goldberg, D. E. (1989). "Genetic Algorithms in Search, Optimization and Machine Learning". Addison-Wesley, Reading, MA.
- [۷] Ivakhnenko, A. G. (1971). "Polynomial theory of complex system". IEEE, Trans. Syst. Man. & Cybern, SMC-1, pp. 364-378.
- [۸] Julien, P. Y. and Wargadalam, J. (1995). "Alluvial channel geometry: theory and

۶- نتیجه‌گیری

در این مقاله دو روش از روش‌های محاسبات نرم با سه روش کلاسیک به منظور تخمین مشخصات مقاطع پایدار رودخانه در بستر ماسه‌ای مقایسه شده است. این دو روش‌های دسته‌بندی گروهی داده‌ها و برنامه‌نویسی ژنتیکی، نسبت به مشهورترین روش‌های کلاسیک، قابلیتی به مراتب بیشتر در پیش‌بینی مشخصات کانال‌های پایدار طبیعی دارند. به عنوان یکی از نتایج فرعی مدل‌سازی فوق می‌توان به اهمیت قطر ذرات اشاره کرد و اینکه در مدل‌سازی‌های آتی، پaramتر شیب به شکل متغیری دائمی مدنظر باشد. به نظر می‌رسد که پس از یک قرن تلاش در پیش‌بینی عرض مقاطع کanal پایدار، به رغم نتایج مناسب مدل‌سازی‌های ارائه شده، به کارگیری پaramترهایی برخاسته از هویت سیالاتی-هیدرودینامیکی پدیده لازم بوده و ضروری است که در ساختارهای مختلف ارائه شده برای تئوری رژیم، به منظور یافتن متغیرهای مستقل به عنوان ورودی مناسب‌تر، تحقیقات ادامه یابد.

۷- فهرست علائم

D_{50}	قطر متوسط ذرات بستر
S	شیب بستر
Q	دبی جریان
F_l	paramتر رسوب لیسی

- [15] Pedrycz, W. Oh, S. K. and Park, B. J. (2003). "Polynomial neural networks architecture: analysis and design". *Computers and Electrical Engineering*, No. 29, pp. 703-725.
- [16] Sette S. and Boullart, L. (2001). "Genetic programming: principles and applications". *Engineering Application of Artificial Intelligence*, Vol. 14, pp. 727-736.
- [17] Sivapragasam, C., Vincent, P. and Vasudevan, G. (2007). "Genetic programming model for forecast of short and noisy data". *Hydrological Processes*, No. 21, pp. 266-272.
- [18] Skaggs, T. H. and Barry, D. A. (1996) "Sensitivity methods for time-continuous, spatially discrete ground water contaminant transport models". *Water Resources Researches*, Vol. 32, No. 8, pp. 2409-2420.
- [19] ASCE Task Committee on Hydraulics, Bank Mechanics, and Modeling of River Width Adjustment, (1998). "River width adjustment. I: processes and mechanisms". *Journal of Hydraulic Engineering*, Vol. 124, NO. 9, pp. 881-902.
- [20] URL: <http://www.GMDH.net>
- application". *Journal of Hydraulic Engineering*, Vol 121, No . 4, pp. 312-325.
- [9] Koza, J. R. (1989). "Hierarchical genetic algorithms operating on populations of computer programs". In *Proceedings of the 11th International Joint Conference on Artificial Intelligence*. San Mateo, CA: Morgan Kaufmann. Volume I. Pages 768-774.
- [10] Michalewich, Z. (1992). "*Genetic Algorithms+Data Structures=Evolution Programs*". Speringer-Verlay, Berlin Heidelberg.
- [11] Nariman-Zadeh, N., Darvizeh, A., Jamali, A. and Moeini, A. (2005). "Evolutionary design of generalized polynomial neural networks for modeling and prediction of explosive forming process". *Journal of Materials Processing Technology*, No. 164-165, pp. 1561-1571.
- [12] Nikolaev, N. Iba H. (2003). "Polynomial harmonic GMDH learning networks for time series modeling". *Neural Networks*, No. 16, pp. 1527-1540.
- [13] Oduguwa, V., Tiwari, A. and Roy, R. (2005). "Evolutionary computing in manufacturing industry: an overview of recent application". *Applied Soft Computing*, Vol. 5, pp. 281-299.
- [14] Pachepsky, Y., Rawls, W., Gimenez, D. and Watt, J. P. C. (1998). "Use of soil penetration resistance and group method of data handling to improve soil water retention estimates". *Soil & Tillage Research*, No. 49, pp. 117-126.